

definere, har fulgt den Række af Indvendinger, der er reist imod enhver Bestræbelse fra Marineministeriets Side, der gik ud paa at udville Marinen, naar man har fulgt de fremkomne Realitetsgrunde, som jeg, naar jeg skal være oprigtig, aldrig har kunnet tillægge stor Betydning, har fulgt de formelle Indvendinger og fulgt de Lillids- og Mistillids-Grunde, der ere anførte, saa finder man sig i en underlig Stilling, naar man lægger Mærke til en Udtalelse, der er fremkommen paa et andet Sted under en anden Lovs Behandling, hvorved man har erkjendt det Rigtige i Principet i Pantserfibsbygningen. Det er til denne Udtalelse, at den ærede Marineminister støtter sit Haab om, at Thinget vil gaa med til en Bevilling af et Pantserfib. Idet jeg nu nærer den fuldeste Fortrøstning til, at han paa ingen Maade vil blive skuffet i denne Forventning, tror jeg dog paa den anden Side, at man kan gaa ud fra, at Haabet derom ikke kan støttes paa denne Erklæring. Naar man nemlig sammenholder denne Erklæring med Alt, hvad der tidligere er anført imod Pantserfibet, sammenholder den med Afstemninger, der for ganske nylig ere faldne i det andet Thing, og med den der stedsfundne Kanonisering af den Marineminister, som mest har modvirket store Skibes Bygning — en Kanonisering, vi vare Vidner til igaar, — saa er man berettiget til at frygte for, at det Omflag netop har Karakteren af det Omflag, Veivet har i disse Dage. Jeg stoler ikke paa Varigheden deraf. Jeg vil hellere bygge paa Noget, som jeg anser for mere sikkert, og jeg bygger da paa den Stemmning, som dette høie Thing altid har vist for Flaadens Udvikling. Man gjør nemlig Landsthinget Uret, naar man bestylder det for at have været imod Pantserfibet ifjor og iforfjor. Et kort Tilbageblik paa Pantserfibets parlamentariske Historie vil vise dette. I forfjor blev Finantsloven forelagt her med en udtrykkelig Opfordring fra den daværende Finantsminister om at vedtage den, som den var kommen fra det andet Thing. Overfor den Stilling, som Regjeringen da indtog, blev Pantserfibs spørgsmaalet et forsvindende Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som blev opslugt af den politiske Situation, og Thinget var og maatte være betænkeligt ved at gaa imod Regjeringen i et Dieblif, hvor Konsekventerne af et saadant Skridt vare ganske uberegnelige; det vare de, og til Trods for den bestemte Erklæring, som den daværende Krigs- og Marineminister afgav, idet han udtalte, at han betragtede Pantserfibets Opgivelse som et Livsspørgsmaal for Marinen, fulgte han Regjeringen. Han trostede sig imidlertid med, at han kunde faae Pantserfibet gennem en særlig Lov, hvortil han indbragte Forslag i Folkethinget; men ogsaa heri blev han skuffet. Situationen ifjor svarede meget høie til Situationen iforfjor. Der var kun den Forskiel, at Finantsloven ikke blev forelagt her med den udtrykkelige

Opfordring at vedtage den usorandret, idet det var Spørgsmaal om Lønningstillæg, som man vidste, at Landsthinget ikke vilde gaa ind paa gjennem Finantsloven. Men Klarheden maatte forsvinde, idet Marineministeren erklærede, at han ikke kunde støtte noget Forslag, som gik ud paa, at gjenindsatte Pantserfibet paa Finantsloven, idet han betragtede dette som et Skridt, der maatte være alvorlig ment og maatte føres fuldt ud, hvortil han ikke kunde gaa med, idet han maatte følge den samlede Regjering med Hensyn til den politiske Stilling, den havde indtaget. Altsaa, det høie Landsthing har resigneret i de to sidste Samlinger, men ikke opgivet sin Opfattelse af Pantserfibs spørgsmaalet. Naar man nu spørger sig selv, om Landsthinget iaar vil gaa med til Bevillingen af Pantserfibet af andre Hensyn end rent politiske, er det min Overbevisning, at dertil kun kan svares Ja. Jeg ser en Bekræftelse derpaa ikke alene deri, at endel af dette Things ærede Medlemmer til Trods for det Vanfælige i Situationen ifjor arbejdede paa at faae Pantserfibet indsat paa Finantsloven, men ogsaa deri, at Landsthinget tidligere har været med til at føre Skibsbygningen ind i den traditionelle Retning, den altid har fulgt, og som den kun een Gang har svinget ud fra under Paavirkning af den af et æret Medlem kanoniserede Marineminister. Der er altsaa al Grund for mig, skjøndt jeg endnu er ny i Thinget, til at antage, at det høie Landsthing med rundelig Majoritet vil støtte Pantserfibsbevillingen. Men der kommer en meget væsentlig Grund til, en Grund, som gjør det aldeles utvivlsomt for mig, at Thinget i hvert Tilfælde vil gaa med til denne Bevilling, idet nemlig denne Bevilling ikke kan forandres til en Kanonbaadsbevilling — saaledes som det er foreslaaet iaar. — uden et fuldstændigt Brud paa de Principer i hele Udviklingen, som hidtil have været fulgte. Naar jeg nu siger, at det ogsaa var en Kanonbaadsbevilling, der var foreslaaet de foregaaende Aar, saa stod vel ikke Ordet „Kanonbaad“ i den Redaktion, som Nybygningskontoen havde ifjor og iforfjor; men de, der kjende Skibsbygningens Udvikling nutilds, maatte kunne se, hvad der laa bagved, og vil man have Vidnesbyrd derom, behøver man kun at undersøge de Konti, som ere beregnede til Færdiggjørelsen af tidligere paabegyndte Nybygninger. Det er Kanonbaade allefammen, blot med Undtagelse af en Skonnert, som ikke er noget Kampfartøj. Det er altsaa indledende Skridt til et Systemstifte, som har været gjort paa disse Finantsloves Nybygningskonto, og det er et saadant Systemstifte, som jeg med fuld Overbevisning siger, at det høie Thing ikke kan være med til. Det er en anerkjendt Sag, at Grundlaget for enhver Ordning af et Spørgsmaal er Materiellet. Skibenes Antal, Skibenes Størrelse bestemmer Kadrenes Størrelse, og det indbyrdes Forhold mellem Overordnet og Un-